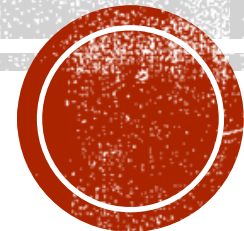

Μια σκιαγραφική αναφορά της αναγκαιότητας για
καθιέρωση του
Clinical Governance (κλινική διακυβέρνηση)

Άρης Σισσούρας

Δράμα, 2018

ΕΘΝΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΑΘΗΝΩΝ 1929-1994

Η επιστημονικότητα της κλινικής ιατρικής και της δημόσιας υγείας: “άδολες ψευδοαλήθειες και δόλιες παρερμηνείες”

Γιάννης Κυριόπουλος MD, MPH, MSc, PhD
Τομέας Οικονομικών της Υγείας
Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας

Πανελλήνιο Συνέδριο Forum Δημόσιας Υγείας
Πάτρα, Νοέμβριος 2017

Η επιστημολογική προσέγγιση της κλινικής ιατρικής

Η επιστημολογική προσέγγιση της κλινικής ιατρικής

Archibald Cochrane (1909-1988)

- Διάθεση της ιατρικής γνώσης στο επίπεδο της **δυνητικής διάψευσης και ανατροπή της μη εμπειρικής και αναπόδεικτης ιατρικής αυθεντίας**, η οποία διέπεται από τον κανόνα της επαλήθευσης.
- Θεμελίωση της **επιστημονικότητας της κλινικής ιατρικής πρακτικής με κριτήριο την αποτελεσματικότητα**, η οποία ορίζεται με συμβατικό τρόπο ως η θετική μεταβολή της φυσικής πορείας της νόσου.
- Υπό την έννοια αυτή, **το προτεινόμενο επιστημολογικό σχήμα σχετίζεται με την αποτελεσματικότητα** της κλινικής ιατρικής και εμμέσως με την αποδοτική χρήση των πόρων.
- Πρωτίστως, αποσκοπεί στον **εμπλουτισμό της κλινικής πρακτικής με διαγνωστικά και θεραπευτικά εργαλεία**, τα οποία διασφαλίζουν την ιατρική αποτελεσματικότητα και συνακόλουθα την οικονομική αποδοτικότητα

Η επικρατούσα αντίληψη για την πρακτική της κλινικής ιατρικής

- « Στη χώρα μας επιπλέον η (σχεδόν) πλήρης επικράτηση της νομοτεχνικής (?) κλινικής προσέγγισης έναντι της ευρύτερης και πολυδιάστατης φροντίδας υγείας είναι χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής».

(βλέπε: Γ. Κυριόπουλος «Η περιπέτεια της Μεταρρύθμισης στην Υγεία και την Ιατρική Περίθαλψη»

Πρότυπο Κλινικής Διακυβέρνησης (Clinical Governance): ενός συστηματικού και ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης για την εφαρμογή συστήματος κλινικής διαχείρισης με κύρια στοιχεία:

- Θεραπευτικά-Κλινικά Πρωτόκολλα και Κλινικές Οδηγίες

Education And Debate » Clinical guidelines

Potential benefits, limitations, and harms of clinical guidelines

BMJ 1999 ; 318 doi: <https://doi.org/10.1136/bmj.318.7182.527> (Published 20 February 1999)

Cite this as: *BMJ* 1999;318:527

Article

Related content

Metrics

Responses

Steven H Woolf, professor of family medicine (shwoolf@aol.com)^a, Richard Grol, director^b, Allen Hutchinson, professor of public health^c, Martin Eccles, professor of clinical effectiveness^d, Jeremy Grimshaw, professor of public health^e

Author affiliations ▾

^aDepartment of Family Practice, Virginia Commonwealth University, Fairfax, Virginia 22033, USA

^bCenter for Quality of Care Research, University of Nijmegen, PO Box 9101, 6500 HB Nijmegen, Netherlands

^cSchool of Health and Related Research, University of Sheffield, Sheffield S1 4DA

^dCentre for Health Services Research, University of Newcastle upon Tyne, Newcastle upon Tyne NE2 4AA

^eHealth Services Research Unit, University of Aberdeen, Aberdeen AB9 2ZD

Πρότυπο Κλινικής Διακυβέρνησης (Clinical Governance): ενός συστηματικού και ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης για την εφαρμογή συστήματος κλινικής διαχείρισης με κύρια στοιχεία:

- Θεραπευτικά-Κλινικά Πρωτόκολλα και Κλινικές Οδηγίες
- Κλινικός Έλεγχος (Clinical Auditing)
- Κλινική Αποτελεσματικότητα και Τεκμηριωμένη Ιατρική Φροντίδα (Evidence-based Medicine)
- Εφαρμογή Προτύπων Διασφάλισης της Ποιότητας (Quality Assurance)
- Παρακολούθηση και Διαχείριση Ιατρικών Λαθών
- **Υιοθέτηση** Δεικτών Ποιότητας και Αξιολόγησης της Απόδοσης του Κλινικού Έργου (Performance Indicators)

Χρειάζεται ιδιαίτερα να καθιερωθεί:

Εκπαίδευση Clinical Case Managers και έναρξη Κλινικής Διαχείρισης με πλήρης αποδοχή από την ιατρική αλλά και την διοικητική κοινότητα. Επίσης, η διερεύνηση της ικανοποίησης των ασθενών από την ποιότητα των παρεχόμενων ιατρικών υπηρεσιών.

(Βλέπε NICE της Αγγλίας που εφαρμόζει αυστηρά τον Clinical Governance)

Εθνική πολιτική για την ποιότητα υγείας

- Αποδίδοντας τη σπουδαιότητα της προτεραιότητας εφαρμογής προτύπων ποιότητας υγείας στο νοσοκομειακό χώρο παροχής φροντίδας, προτείνεται **η χάραξη μιας Εθνικής Πολιτικής για την Ποιότητα υγείας** η οποία θα διαμορφώσει τα μέτρα και τους μηχανισμούς για την αναδιάταξη του συστήματος παροχής υπηρεσιών υγείας και προς την ποιότητα της ιατρικής φροντίδας αλλά και τον έλεγχο και αξιολόγηση της αποδοτικότητας των πόρων (οικονομικών, ανθρώπινων και τεχνολογίας).
- Πρέπει να προδιαγραφεί το συγκεκριμένο πρότυπο για τη διασφάλιση της ποιότητας της υγείας, η εφαρμογή του οποίου θα στηρίζεται και θα παρακολουθείται από «ειδικό τμήμα ελέγχου ποιότητας» (τουλάχιστον για τα μεγάλα νοσοκομεία όπως προέβλεπε και ο Ν. 2889/2011)

Ακολουθεί η σοφία – επιστημονικότητα του Χρήστου
Λιονή

